

Ügyiratszám: MC/4786-10/2017.
Tárgy: a Magyar RTL Televízió
Zrt. fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

673/2017. (VI. 27.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2017. április 28-án kelt, MN/4786-4/2017. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság hivatalból lefolytatott eljárásában vizsgálta a Médiaszolgáltató 2016. október, november és december hónapokban közreadott műsorfolyamát. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásában 2016. december 14-én és 25-én, összesen öt alkalommal megsértette az **Mttv. 39.§ (2)** bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést –, politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen. Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltatót az Mttv. 39.§ (2) bekezdésének megsértése miatt 475.000,- Ft összeg bírság megfizetésére kötelezte.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (2) bekezdésében rögzítetteket, a kifogásolt feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, a műsorok teljes időtartama alatt a képernyőn olvashatóak és pontosak voltak, a képernyő történéseivel szinkronban álltak és mindegyike a médiaszolgáltató felhívta a nézők figyelmét.

Részletesen kifejtette álláspontját az Mttv. szellemiségéről, hangsúlyozva azt, hogy az Mttv. 39. §-ának szövegét csak és kizárólag az Mttv. egyéb rendelkezései mentén lehet értelmezni. Véleménye szerint a törvény betűjének szó szerinti, szigorú betartásának megkövetelése szembe megy az Mttv. szellemiségével. Álláspontja szerint ugyanis a magyar nyelvű feliratozás megvalósulhat a képernyőn megjelenő információ-közléssel is, vagyis nem kötelező a teletext szolgáltatás igénybevétele. Ha és amennyiben a képernyőn megjelenő információ tehát olyan teljes körű tájékoztatást biztosít a hallássérültek számára is, mint a hallók számára, úgy a teletextes feliratozás nem jelent plusz információt. Álláspontja szerint ilyen esetekben a teletextes feliratozás szükségtelen duplikációt eredményezne, ami értelemszerűen nem szolgálja sem a követhetőséget, sem a megértést.

A Fellebbező álláspontja szerint az érdemi mondanivaló szempontjából nem tartalmazott lényegi eltérést a képernyőn megjelenő képet az elhangzott szöveg, a képernyőn megjelenő információ tehát kielégítő volt a megértéshez és követhetőséghez. Abban az esetben, ha a jelenetek információgazdagsága igen magas, a felirat minimális csúsztatására azért is szükség lehet, hogy a többi, környező jelenettel szemben lényegi képi megjelenítést tartalmazó pillanatokban a néző figyelme ne legyen megosztva, az események képi információtartalma kellően érvényre jusson. A felirat megjelenítése ekkor álláspontja szerint sok esetben hiba (pl. headline-oknál, amelyek eleve tartalmazzák a hír lényegi információit), sok esetben pedig elhanyagolható.

A Fellebbező előadta továbbá, hogy a kifogás tárgyává tett „Sorozat kvíz” című játék egy, az elnevezést is tartalmazó főcímmel kezdődött. Ezt követően jelent meg a játék kérdése, telefonszáma és a költsége. Ezek után láthatóak voltak a napi és a heti nyeremények. Vagyis álláspontja szerint az összes lényegi, a műsorszám megértéséhez és az esetleges döntés meghozatalához szükséges információ látható volt a képernyőn.

Az „Ökumenikus Segélyszervezet Adományvonalának” társadalmi célú reklámjával kapcsolatban előadta, hogy az Mttv. 39.§ (2) bekezdésében szereplő felsorolásban a

társadalmi célú reklám műfaja nem szerepel, vagyis véleménye szerint a jogszabály nem írja elő kötelező jelleggel a társadalmi célú reklám feliratozását. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú hatóság, amikor az Mttv. 203. § 64. pontja és az Mttv. 83. §-ának összevetéséből arra a következtetésre jutott, hogy a társadalmi célú reklám kötelezően feliratozandó műsorszám lenne.

Előadta, hogy a kifogásolt szegmensben egy zenés videoklip volt látható, ami alatt mindvégig feltüntetésre került a segélyszervezet közismert arculati eleme, a mézeskalácsszív, továbbá kiírásra került az adományvonal száma és a hívás díja. Álláspontja szerint egy dalszöveg feliratozása lényegesen túlmutat a törvényalkotói szándékon, hiszen a zenemű lényegét jelentő dallamot visszaadni objektíve kizárt. Utalt továbbá arra, hogy álláspontja szerint az Ökumenikus Segélyszervezet által használt állandó mottók, szimbólumok – a szeretetehség és a tört mézeskalácsszív – segítettek abban, hogy a segélyszervezet társadalmi célú reklámja célt érjen, s az mind a halló, mind a hallássérültek számára egyértelműen befogadhatóvá és értelmezhető váljon.

A Fellebbező álláspontja szerint tehát mindkét kifogásolt műsorszám eleget tett a törvényalkotói szándéknak, közreadásukkal a hallássérülteket érdeksérelem nem érte.

Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató elsősorban az elsőfokú határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy törvénysértést nem követett el, másodsorban pedig a határozat megváltoztatását és a bírság alkalmazásának mellőzését kérte.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét, időtartamát.

1. Az Mttv. 39. § (2) bekezdésben foglaltak sérelme

Az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok kapcsán helyesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletében, hogy 2016 decemberében mely napon, milyen időpontban, mely törvényi kötelezettség alapján akadálymentesítendő műsorszámot nem látott el segédlettel a Médiaszolgáltató.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozat 3. oldalának közepétől helyesen kifejtette, hogy az Mttv. 3. §-a szerint a „*médiaszolgáltatás és a sajtótermék tartalmának meghatározása szabad, a mediaszolgáltató és a sajtótermék kiadója felelősséggel tartozik e törvényben foglaltak betartásáért.*” A Médiaszolgáltatónak a törvénysértésekért való felelőssége tehát objektív. Helyes az elsőfokú hatóság azon megállapítása, mely szerint ezen objektív felelősség jelen esetben azt is jelenti, hogy a Médiaszolgáltató nem mérlegelhet a tekintetben, hogy mely műsorszámok esetén tartja elegendőnek a megértéshez a feliraton kívül megjelenő egyéb információkat, illetve mely esetben nem. Az Mttv. 39. § (2) bekezdése egyértelműen fogalmaz; az ott megjelölt műsorszámokat vagy magyar nyelvű felirattal - például teletext szolgáltatáson keresztül - vagy jelnyelvi tolmácsolással el kell látni. A

másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatósággal a tekintetben is, hogy az sem mellékes körülmény, hogy mindkét érintett műsorszám esetében a képernyőn megjelent információkon kívül egyéb szóbeli tájékoztatás is elhangzott, amelyre a feliratozási kötelezettség vonatkozik. Ehhez kapcsolódóan az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozat 2. és 3. oldalain helyesen idézte a két kifogásolt műsorszámban elhangzott szóbeli tájékoztatásokat.

A másodfokú hatóság elsőfokú hatóságával egyező álláspontja szerint az elhangzottak feliratozását nem pótolják a képernyőn feltüntetett szimbólumok, headline-ok vagy egyéb adatok, továbbá nem fogadható el a Fellebbező azon álláspontja, mely szerint a felirat megjelenítése bizonyos esetekben elhanyagolható.

A Fellebbező azon álláspontjával kapcsolatban, mely szerint a társadalmi célú reklámok nem kötelezően feliratozandóak, az elsőfokú hatóság határozata 4. oldalának második bekezdésétől helyesen jegyezte meg, hogy ezen műsorszámok akadálymentesítési kötelezettségét az alapozza meg, hogy a társadalmi célú reklám olyan *“felhívás vagy közérdekű üzenet, amely valamely közérdekű cél elérése érdekében kíván hatást gyakorolni a médiaszolgáltatás nézőjére vagy hallgatójára”* (Mttv. 203. § 64. pontja), így tehát az Mttv. 83. §-ában foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszámnak minősül, s ezért segédlettel ellátandó.

A másodfokú hatóság is kiemeli, hogy a fentieket a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.33.517/2016/14. számú ítélete is alátámasztja, amely szerint *„a társadalmi célú reklám az Mttv. 203. § 64. pontja alapján „... közérdekű üzenet, amely valamely közérdekű cél elérése érdekében kíván hatást gyakorolni...”, így az Mttv. 83. §-a szerint közszolgálati célokat szolgáló műsorszámnak minősül, ezért az Mttv. 39. § (2) bekezdése szerinti akadálymentesítési kötelezettség az ilyen műsorszámra is egyértelműen kiterjed, tehát azt is segédlettel kell ellátni.”*

II. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

Az elsőfokú hatóság a jogsértések miatt alkalmazandó jogkövetkezmények fajtájának és mértékének a meghatározása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette, hogy a hivatkozott rendelkezés megsértése miatt hány esetben indult már hatósági eljárás a Médiaszolgáltatóval szemben, továbbá amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A Fellebbezésben előadottakkal ellentétben, helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az egyes jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak figyelemmel arra is, hogy a hivatkozott rendelkezés megsértése miatt tíz esetben indult hatósági eljárás a Médiaszolgáltatóval szemben és a Médiaszolgáltató a két esetben alkalmazott felhívás és a hét esetben alkalmazott bírság szankció alkalmazása ellenére is a vizsgált hónapokban (2016. október, november, december) öt alkalommal megsértette az Mttv. 39.§ (2) bekezdésben foglalt rendelkezést.

Helytálló az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy ismételtség esetén kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) bekezdés da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdésein, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet a Pp. 340/B. §-a és 397/1. § (2) bekezdés b) pontja alapján elektronikusan (űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével) nyújthatja be a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet a Médiatanácsnál.

Budapest, 2017. június 27.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Auer János
hitelesítő tag

Kapják:

- **Személyes adat**